

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Zielonej Górze**

Zielona Góra, dnia 27 września 2010 r.

**Pani
Helena Hatka
Wojewoda Lubuski**

LZG- 4101-07-01/2010, P/10/047

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Zielonej Górze przeprowadziła w Lubuskim Urzędzie Wojewódzkim w Gorzowie Wlkp., zwanym dalej „Urzędem”, kontrolę realizacji prywatyzacji bezpośredniej przedsiębiorstw państwowych, prowadzonej przez Wojewodę Lubuskiego w latach 2007-2010.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym 15.09.2010 r., na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuję Pani Wojewodzie niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działalność Urzędu w kontrolowanym zakresie, mimo stwierdzonych uchybień, które nie miały jednak istotnego wpływu na kontrolowaną działalność.

Wojewoda Lubuski w końcu 2006 r. (stan na 31 grudnia) nadzorował 11 przedsiębiorstw państwowych, w tym 7 czynnych, spośród których do dnia 30.06.2010 r. pięć zostało sprywatyzowanych, trzy zlikwidowano z przyczyn ekonomicznych i dwa wykreślono z Krajowego Rejestru Sądowego jako upadłe². Dwa przedsiębiorstwa, spośród ww. czynnych, zostały zlikwidowane na wniosek zarządców komisarycznych w związku z brakiem efektów postępowania naprawczego.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² W nadzorze Wojewody pozostało Przedsiębiorstwo Państwowe Zakład Utylizacji w Brójcach. Termin zakończenia jego likwidacji został wyznaczony na 30.11.2010 r.

Spośród przedsiębiorstw sprywatyzowanych cztery zostały sprzedane w trybie art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.08.1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji³, zwanej dalej „ustawą o prywatyzacji”, a jedno oddano do odpłatnego korzystania spółce pracowniczej (art. 39 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy).

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia nadzór właścicielski Wojewody Lubuskiego nad przedsiębiorstwami państwowymi. Pracownicy sprawujący ten nadzór oraz prowadzący postępowania prywatyzacyjne posiadali odpowiednie kwalifikacje, co umożliwiło właściwą analizę wyników ekonomiczno-finansowych przedsiębiorstw oraz rzetelną ocenę wniosków prywatyzacyjnych pod względem ochrony interesów Skarbu Państwa i pracowników przedsiębiorstw. Wraz ze zmniejszaniem się liczby realizowanych projektów prywatyzacyjnych oraz nadzorowanych przedsiębiorstw następowała sukcesywna redukcja osób wykonujących te czynności.

Stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3.06.1997 r. w sprawie zakresu analizy spółki oraz przedsiębiorstwa państwowego, sposobu jej zlecenia, opracowania, zasad odbioru i finansowania oraz warunków, w razie spełnienia których można odstąpić od opracowania analizy⁴, analizy prywatyzacyjne zlecane były firmom konsultingowym wybranym w drodze ogłoszenia prasowego, oferującym najkorzystniejsze warunki wykonania usługi (cena, termin wykonania). Odbioru analiz dokonywała Komisja powołana przez Wojewodę Lubuskiego, która rzetelnie weryfikowała zawartość tych opracowań, w szczególności pod względem prawidłowości sporządzenia wyceny majątku przedsiębiorstwa. W przypadku stwierdzenia, że analizy były niekompletne, lub wyceny mało wiarygodne, przewodnicząca Komisji zwracała się do firmy konsultingowej o ich uzupełnienie, lub ponowne oszacowanie tej wartości. Za nieterminowe wykonanie analizy jedna z firm została obciążona karami umownymi.

Sprzedaż przedsiębiorstw odbywała się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.12.2004 r. w sprawie szczegółowego trybu sprzedaży przedsiębiorstwa⁵. Wobec wszystkich czterech sprzedanych przedsiębiorstw Urząd zamieścił w „Rzeczpospolitej” ogłoszenia zapraszające inwestorów do składania ofert celem podjęcia rokowań. Zaproszeń tych jednak nie zamieszczano w Biuletynie Informacji Publicznej na własnej stronie

³ Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.

⁴ Dz. U. Nr 64, poz. 408 ze zm. (uchylone z dniem 12.02.2009 r.). Z dniem 13.03.2009 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z 17.02.2009 r. w sprawie analizy przedsiębiorstwa państwowego dokonywanej przed wydaniem zarządzenia o prywatyzacji bezpośredniej (Dz. U. Nr 34, poz. 265).

⁵ Dz. U. Nr 277, poz. 2744

internetowej, do czego Urząd był zobowiązany § 3 ust. 3 ww. rozporządzenia. Przyczyną była niewłaściwa interpretacja omawianego przepisu, który - zdaniem kierownika Oddziału Skarbu Państwa - nakładał obowiązek zamieszczenia ogłoszenia w dzienniku ogólnopolskim lub na własnej stronie internetowej.

Przedsiębiorstwa zostały sprzedane za łączną kwotę 30.970,0 tys. zł, pomniejszoną, zgodnie z art. 48 ust. 3 ustawy o prywatyzacji, o 4.645,5 tys. zł wpłacone przez kupujących na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych tych przedsiębiorstw. Ceny sprzedaży mieściły się w górnym przedziale propozycji firm konsultingowych, a w jednym przypadku była od nich wyższa. Równocześnie Urząd wynegocjował zatrudnienie wszystkich pracowników przez okres co najmniej jednego roku oraz obowiązek poniesienia przez inwestorów w okresie 3 lat od dnia podpisania umowy - pod rygorem kar umownych - nakładów inwestycyjnych w wysokości 9.700,0 tys. zł.

Proces prywatyzacji trzech sprzedanych przedsiębiorstw uległ jednak wydłużeniu, ze względu na zakwestionowanie przez Delegaturę Ministra Skarbu Państwa w Poznaniu aktualności analiz stanu prywatyzowanych przedsiębiorstw, sporządzonych wg stanu sprzed ponad roku przed dniem złożenia wniosku o prywatyzację i konieczność dokonania ich aktualizacji. Zaznaczyć jednak należy, że wykonane aktualizacje nie spowodowały zmian warunków umownych sprzedaży przedsiębiorstw uzgodnionych wcześniej z inwestorami. W okresie pomiędzy aktualizacjami analiz a pierwotnymi wycenami dwa z tych przedsiębiorstw poniosły stratę, a trzecie wprowadziło osiągnęło zysk, jednak wynegocjowana cena przedsiębiorstwa była wyższa od maksymalnej określonej przez wyceniających w obydwu wycenach.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Pani Wojewodzie prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Zielonej Górze umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen i uwag zawartych w tym wystąpieniu.

Otrzymują:

1. Adresat
2. aa